

(ב) על כללות הענין, כתב:

וג"ז הוא היחיד ששאל זה [הפי': 1] דין בשו"ע יו"ד. 2) ענין המובן ע"פ משנ"ת בתניא בענין צדקה (3)

[3] במכתבו כתב: "וגם אני היתי מתקשה בענין הפשוט, שכ"ק אמר אז כי אינו שייך לעוברות יען במן רק טעם ולא ריח ולעוברות קשה הריח, וכמו שמצינו בחז"ל. אבל שם קשה הריח לדבר שאין משיגים מפני התאווה, וכאן קשה לעוברות ולמניקות מפני הילד, שילד רק קשה דבר קשה כמו קשואים. וא"כ אף שאין לו ריח ג"כ קשה למעוברות מפני הטעם אף שאין לו ריח, כן לכאורה".

כ"ק אדמו"ר שליט"א מחק את התיבות "וכמו ש", וכתב:

[ולעוברות קשה הריח] שזה [מצינו בחז"ל] מפורש (במשנה)

רד

[סיון, תשכ"ח]

מענה לר' אברהם יוסף יפה (לקו"ש חכ"ג ע' 547. ס' "Mr. Manchester" ע' 193):

[1] במכתבו כתב – בקשר לנאום שנשא – אשר נאוומו הי' בלתי מסודר.

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א:

1) נאום ברבים – מטרתו השפעה על השומעים, וכיון שהם שבעי רצון – הושגה המטרה. ובאם הנואם איננו שבע רצון – מעלה נוספת – שהצלחתו לא הביאתו לגאווה וכיו"ב.

[2] למכתבו צירף חוברת מסויימת, וממון לצדקה.

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א:

2) הצריך לאשר להשולח? (באם הן – מהותו, שמו בלה"ק, באיזה לשון?)

3) קבלה.